

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΤΡΙΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

A1. Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· έτσι το αγόρασε για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή, να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε ένα κοράκι. Για πολύ καιρό ξόδευε κόπο (κόπιαζε) μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου!». (Έχασα το λάδι και τον κόπο μου!) Κάποτε επιτέλους το κοράκι έμαθε τον χαιρετισμό και ο παπουτσή, επιθυμώντας τα χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα.

Στους τυράννους δείχνουν εντούτοις οι γύρω τους υποκριτικό σεβασμό, τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα. Αν όμως τύχει να χάσουν την αρχή (να πέσουν), όπως συνήθως συμβαίνει, τότε γίνεται αντιληπτό (καταλαβαίνουν), πόσο τους έλειπαν οι φίλοι (πόσο ήσαν στερημένοι από φίλους). Αυτός είναι ο λόγος που λένε πως είπε ο Ταρκύνιος, όταν ήταν εξόριστος: «Τότε μόνο κατάλαβα ποιοι μου ήταν αληθινοί φίλοι (ποιους είχα πιστούς φίλους), και ποιοι ψεύτικοι (και ποιους άπιστους), όταν πια δεν μπορούσα να ανταποδώσω τη χάρη ούτε σε εκείνους ούτε σ'αυτούς».

B1. multum: plus
milibus: milium
sestertium: sestertius
quendam: quoddam
corvum: corvos
parem: paria
diu: diutissime
avis: aves
sutor: sutore
simulatione: simulationi
tempus: tempora
inopes: inopum
hoc: haec
fidos: fidius
neutris: neuter

- B2.** iterfuit: interesse
emere: empturus sit
doceret: docuissetis
impendebat: impendunto
solebat: soliti erunt
perdidi:n perderem
didicit: discamus
attulit: afferte
coluntur: coletur
ceciderunt: casu
intellegitur: intellectum sis
exulantem: exules
habuissem: habemini
referre: relaturum esse
poteram: possent

- Γ1α.** Caesaris: γενική του ενδιαφερομένου προσώπου από το iterfuit.
emere: τελικό απαρέμφατο, Υποκείμενο στο ρήμα iterfuit.
pecuniaē: γενική αντικειμενική στο cupidus.
simulatione: αφαιρετική του τρόπου στο coluntur.
inopes: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο tyranni μέσω του συνδετικού ρήματος fuerint.
amicorum: γενική αντικειμενική στο inopes.
amicos: κατηγορούμενο στο quos.
neutris: έμμεσο αντικείμενο στο referre.

Γ1β. ave/avi non respondente

Γ1γ. Sutor quidam eo exemplo incitatus est.

Γ2α. Ο υποθετικός λόγος δηλώνει ανοικτή υπόθεση στο παρόν.

Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα στο παρόν:

«Quodsi forte caderent, tum intellegeretur»

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν – μέλλον:

«Quodsi forte cadant, tum intellegatur»

Γ2β. Δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση που λειτουργεί ως υποκείμενο στο ρήμα intellegitur. Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα quam και δηλώνει μερική άγνοια. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης, χρόνου Παρακειμένου, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (intellegitur) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν.
Ευθύς Λόγος: « Quam fuerunt inopes amicorum?»

Γ2γ. Tarquinius dixit tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset.»